

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΤΩΝ
ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

Παναγιώτης Σούτσος

Απόστολοι τεθλιμμένοι μετά την Σταύρωσιν του Χριστού

(απόσπασμα: Εκ του νεοφανούς ποιήματος Ο μεσσίας)

Αποθήκη των ωφελίμων γνώσεων, Σμύρνη

τμ. 3, αρ. 31 (Ιούλιος 1839), σ. 112-113

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΕΘΛΙΜΜΕΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.—Ἐκ τοῦ
νεοφανοῦς ποιήματος Ο ΜΕΣΣΙΑΣ,
ὑπὸ Π. ΣΟΥΤΣΟΥ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ.

ἘΠΑΤΑΞΑΝ οἱ τύραννοι τὸν ἀγαθὸν ποιμένα,
καὶ μένουσι τὰ πρόβατα ἰδοῦ ἐσκοπισμένα.
Ἔτειναν τόξον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ βέλος εἰς φαρέτραν
Ἦτοίμασαν· πλὴν ἔπεσεν αὐτὸ ἐπὶ τὴν πέτραν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

Φιλήσας τὸν παρέδωκας, ὦ μαθητὰ προδότα!
Ἄλλ' εἶπεν εἰς τὴν σπεῖράν σου αὐτὸς, Ἰσκαριώτα!
Ἄιμάτων ἄνδρες, ἤλθετε ὡς εἰς αἱμάτων φίλον;
Ὡς εἰς ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ ξιφῶν καὶ ξύλων;

ΠΕΤΡΟΣ κλαίων.

ὦ μεταμέλεια πικρά! εἰς τοῦ ἀρχιερέως
τὰς θύρας τὸν συνώδευσα μακρόθεν καὶ βραδέως.
Ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς πολλῶν εἰς πῦρ συγκαθημένων
Ἐκάθισα, τὸν θρῆνόν μου βαστάζων κεκρυμμένον.
Ἰδοῦσά με παιδίσκη τις μὲ εἶπε, Πῶς; λυπεῖσαι;
Μὴ μετὰ Ἰησοῦ καὶ σὺ τοῦ Γαλιλαίου εἶσαι;
καὶ τὸν ἠρνήθη τὸτε τρίς, ὦ αἰωνία λύπη!
Κ' ἐνίκησαν τὴν πίστιν μου δειλῆς καρδίας κτύποι.
καὶ μεταξύ λαλοῦντός μου, φωνὴ ἀλεκτρυόνος
Ἦκούσθη· καὶ τῶν λόγων του ἐμνήσθη τὸτε μόνος.
καὶ ὅτε πρὸς ἐμὲ αὐτὸς ἠτένισε τὸ βλέμμα,
Ἦσθάνθη εἰς τὰς φλέβας μου πηγνύμενον τὸ αἷμα,
Κ' ἐξήλθον, κ' ἔκλαυσα πικρῶς.

ΘΩΜΑΣ.

Τὸν τῆς ὀδύνης δρόμον
Διήλθε, φέρων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων,
Κ' ἐβάδιζεν εἰς τὴν σφαγὴν, βαστάζων οὕτω μόνος
τὸ ξύλον τῆς μελλούσης του φρικώδους ἀλγηδόνας.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ.

ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ σταυροῦ ἀπνηδημένον ὅτε
τὸν εἶδαν οἱ θεοστρυγεῖς τῆς Ῥώμης στρατιῶται,
εὐρόντες Σίμωνα τινά, τὸ ἔθνος Κυρηναῖον,
εἰς τοῦτον ἐπιβάλλουσι (ἀγγάρευμα ὠραῖον!)
τὸν τίμιον αὐτοῦ σταυρὸν, κ' ἐν συρροῇ ἀνθρώπων
Πορεύονται εἰς Γολγοθὰ, τὸν τοῦ Κρανίου τόπον.

ΑΝΔΡΕΑΣ.

τὸν ἠκολούθουν κλαίουσαι, καὶ πλήττουσαι τὰ στήθη
Γυναῖκες· εἶπε δὲ αὐτὸς λαλήσας εἰς τὰ πλήθη
Ἐκείνηδες Ἱερουσαλήμ! μὴ δι' ἐμὲ θρηνεῖτε·
τὰ τέκνα σας, καὶ σὰς αὐτάς, ἐλεεινολογεῖτε.
Μακάριοι αἱ ἄνυμφοι, κ' εἰσέτι θυγατέρες,
Κ' οἱ μὴ θηλάσαντες μαστοὶ, κ' αἱ ἄγονοι γαστέρες.
Ἰδοῦ ἀνέβης τὰ βουνά, καὶ τρέχεις, νέα κόρη!
καὶ λέγεις, βουνὰ πέσετε, καλύψατέ με ὄρη.

τὸ καρποφόρον στέλεχος ὁ σίδηρος ἂν δρέπη,
τί τὸ ξηρὸν καὶ ἄκαρπον νὰ περιμένῃ πρέπει;

ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΤΟΥ ΖΕΒΕΔΑΙΟΥ.

τῆς φοβερᾶς σταυρώσεως τοὺς πόνους ὑποφέρων,
Ἐπὶ τοῦ ξύλου ἔβλεπε καὶ βλασφημοῦν καὶ χαῖρον
τὸ πλῆθος τῶν δημίων του, κ' εἰς κλῆρον πρὸ ποδῶν του
Ὁ ἅγιος ἐτίθετο καὶ ἄρραφος χιτῶν του.

ΙΩΑΝΝΗΣ.

Παρίστατο εἰς τὸν σταυρὸν αὐτοῦ δακρυρροοῦσα
Ἡ μήτηρ του, τὸ αἷμά του τὸ ῥέον θεωροῦσα·
Ἐκείνην δὲ κ' ἐμὲ ἰδὼν, πρὸς ταύτην εἶπε, Ἐγὼναι!
αὐτὸς υἱὸς σου· κ' εἰς ἐμὲ, Πλησίον ταύτης μεῖνε.

ΜΑΤΘΑΙΟΣ.

τὸ φοβερὸν μυστήριον λαμπρῶς καὶ παραδόξως
Ἐτελειούτο· ἔκραξε, Διψῶ· καὶ ἰδοῦ ὄξος.
λαβὼν τὸ ὄξος, ἔκραξεν ὁ Ἰησοῦς καὶ πάλιν,
Ἐτετέλεσται! κ' ἐξέπνευσε, φωνὴν ἀφείς μεγάλην.

ΙΩΑΝΝΗΣ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐτετέλεσται! τῆς λέξεως τὸ ἕψος ἐννοεῖτε;
Ὁ Ἰησοῦς ἐκ τοῦ σταυροῦ τὰ ἔθνη ἐνθυμεῖται,
καὶ λέγει, Ἐξετέλεσα καὶ τὸν προορισμόν μου,
Κ' ἐκένωσα ὑπὲρ ὑμῶν πᾶν τὸ ποτήριόν μου.
τετέλεσται! πεπλήρωται τῆς γῆς ἡ ἀνομία,
Ἄλλ' ἐνταυτῷ τετέλεσται ἡ ἀνθρωποθυσία,
Ἡ πλάνη, ὁ δεσποτισμὸς, ἔθνων ἡ βαρβαρότης,
καὶ ἀρχεται ἀλήθεια, φιλότης καὶ ἰσότης.
τετέλεσται! ὡς μέθυσος ἡ γῆ δις, τρίς ἐσεῖσθη,
καὶ τ' ὄμμα τὸ οὐράνιον ὁ ἥλιος ἐσβύσθη,
καὶ οἱ νεκροὶ ἀνῆρχοντο εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν.
Φεῦ! τότε τὴν συντέλειαν τοῦ κόσμου βλέπων ὄλην,
τετέλεσται, τετέλεσται! παράφρων κ' ἐν ἐκστάσει
Ἐφώναξα πλανώμενος εἰς τὰ πλησίον δάση.

ΤΑΧΥΤΗΣ ΠΤΗΝΩΝ.—Γερμανικὴ τις ἐφημερίς,
πραγματευομένη περὶ τῆς ταχύτητος διαφόρων πτηνῶν,
λέγει, Ὁ γυφὶς ἐμπορεῖ νὰ πετάξῃ πρὸς 150 μίλια τὴν
ἡμέραν· ἀγριαὶ χῆνες πρὸς 90· ἡ κορώνη πετᾷ 25 μίλια,
αἱ δὲ χελιδόνες 92 μίλια. Λέγεται ὅτι ἰέραξ τις εὐρέ-
θη εἰς Μάλταν 24 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκ Φονταίν-βλώ
ἀναχώρησιν τοῦ Ἑρρίκου Δ'. Ἄν τοῦτο ἀληθεύῃ, ὁ
ὄρνις πρέπει νὰ ἐπέτα διὰ 24 ἡμέρας πρὸς 57 μίλια τὴν
ἡμέραν, χωρὶς νὰ σταθῇ οὔτε στιγμὴν καθ' ὅλον τὸ διά-
στημα.

ΑΣΦΑΛΕΣ εἶναι πάντοτε νὰ μανθάνωμεν καὶ ἀπὸ
τοὺς ἐχθρούς μας· κινδυνῶδες ὅμως νὰ διδάσκωμεν
καὶ αὐτούς μας τοὺς φίλους.

ὍΤΑΝ δὲν ἔχῃς τί νὰ εἴπῃς, μὴ λέγῃς τίποτε·
ἀσθενὴς ἀπολογία ἐνδυναμόνει τὸν ἐχθρόν σου, ἡ δὲ
σιωπὴ βλάπτει ὀλιγώτερον τῆς κακῆς ἀποκρίσεως.